

[Ole Olsen]

oppefra argumenteret mod dette forslag. Hr. Elleman-Jensen mente, at man burde vente på EF. Det synes vi bestemt ikke man bør gøre. Men da fremskridtene er så uendelig små, må vi vurdere afsnit 3 som værende på det nærmeste uden betydning.

Skal vi forsøge at sammenfatte vor holdning til lovforslaget som helhed, må vi nok sige, at punkt 1 i lovforslaget, altså harmoniseringen, som vi opfatter som harmonisering for harmoniseringens egen skyld, er så negativt, at socialistisk folkeparti bliver nødsaget til at stemme imod lovforslaget som helhed.

Det forekommer mig, at ministeren har sat sig imellem to stole her. Hvis ministeren hørte efter, så ville han f. eks. have opfattet, at hr. Ellemann-Jensen og jeg går ind for de stik modsatte punkter. Det er der ikke noget nyt i; det hænder ret tit, at hr. Ellemann-Jensen og jeg gør det, så det kan ikke overraske ministeren. Men det er ikke nogen god måde at skaffe et flertal frem på her i salen at sørge for, at alle er imod enten det ene eller det andet eller det tredje af disse punkter. Det havde måske været klogere af ministeren at komme med én ting ad gangen. Så var ministeren nok blevet skældt ud for, at han ikke havde samlet det sammen, men det måtte ministeren så have forsøgt at leve med.

Det bliver nu ministerens hovedpine at forsøge at se, hvordan man får skaffet et flertal for dette lovforslag her i tinget.

Kaj Hansen (DKP):

Anledningen til fremsættelse af lovforslagene er jo EF-direktivet, og det fremgår også meget klart af lovforslagene, at man faktisk kun har indarbejdet de ting, som EF-direktivet forlanger. Jeg synes i og for sig, ministeren har undladt en god lejlighed til at komme med en virkelig revolution af aktieselskabslovgivningen. De ting, der er kommet ud af det, er i hvert fald meget beskedne. Jeg tror faktisk ikke, vi har brug for nogen direktiver for at ændre vores aktieselskabslovgivning, så den kan blive en hel del bedre, end den er i dag.

Det er i og for sig interessant at se alle de organisationer, som har været inddraget, inden lovforslaget blev fremsat. Det er først og fremmest banker og Industrirådet og Grosserer-Societetet osv. osv., og så har der altså også været en repræsentant fra Arbej-

derbevægelsens Erhvervsråd. Det siges i bemærkningerne:

»Ved den endelige udarbejdelse af lovforslaget er der i vidt omfang taget hensyn til panelets udtalelser. I denne forbindelse må det dog bemærkes, at de ovennævnte organisationer bortset fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd endnu ikke finder tiden moden til at gennemføre de foreslåede koncernbestemmelser.«

Så kan man jo i og for sig godt spørge: hvad er der så tilbage? Der, hvor der ligger en antydning af stramning, er jo, når det drejer sig om koncernerne. Men det er også kun en antydning. Det er jo sådan, at der kun i meget begrænset omfang sker ændringer af reglerne for koncernregnskaber, og det er endog sådan, at man faktisk ikke behøver at komme med et regnskab. Hvis en koncern ikke mener, at man skal aflægge et koncernregnskab, så kan man nøjes med en koncernredegørelse, og en koncernredegørelse er jo ikke en pind værd, det ved alle. Der kan man faktisk komme med det, som det passer koncernen at redegøre for. Det synes jeg er aldeles utilfredsstillende. Det var netop på det område, der var grund til at skærpe i alderhøjeste grad.

I en af paragrafferne siger direktivet, at ved stiftelsen af aktieselskaber skal man have navn og bopæl og stilling på stifterne. Hvad hjælper det? Det kan for så vidt være udmærket at få de navne, men der behøver jo ikke at gå ret lang tid, så er der ingen, der aner, hvem der faktisk har aktier i det selskab. Den informationspligt, der skulle være tale om, er i høj grad mangelfuld.

Jeg vil gerne sige, at hvis der ikke kommer andet ud af lovforslaget end det, der ligger her, så er kommunisterne meget kolde over for det. Vores holdning til det vil være bestemt af, om det kan lykkes under udvalgsbehandlingen at forbedre vores aktieselskabslovgivning – ikke efter EF-direktiv, men efter vores eget forogdtbefindende. Her er en ting, som jeg nødvendigvis må pege på, nemlig at vi bør have en lovgivning, så at alle aktier lyder på navn. Vi tænker på de mange affærer, vi har haft inden for forskellige aktieselskaber. Tænk bare på B & W i en periode, hvor ingen vidste, hvem der var ved at overtage B & W. Der har været andre af den slags affærer. Der kan ske opkøb af aktier i hemmelighed osv. Hverken medarbejderne